

дѣдеса речѣнномѣ Іеромонахѣ преподобнѣйшемѣ Памфілію, за неговото иѣвѣстнѣйше оувѣрѣніе. —

Тѣрново 6го Августа 1835го.

Іларіонъ, Митрополитъ Терновскій, ѡ хрис. молит.

Завѣщательное (или полномощное) письмо.

Даваемое отъ Архіерея, на духовника исповѣдующаго, благочестиваго народа.

Нашето смиреніе ти полага, благоговѣйномѣ Іеромонахѣ: духовното стѣческо служеніе. — Тѣмже долженствуваш да воспріймаш помышленіята и работите, и различныте страсти, на вситѣ, който прихѣждатъ на исповѣдь, при теби: и да имъ оустроиваш, покаѣніето, и спасеніето имъ, равно всѣкомѣ спорѣдъ, силата, и спорѣдъ грѣхѣвното имъ различіе — зашто ще вѣзваш коѣто подобава да са вѣже, и щѣш да разрѣшиш, коѣто подобава да са разрѣши: като (сѣщій) содѣйствитель, и служитель, отъ богодѣнната намъ духовна, и Апостолска благодѣть, за душевното чловѣческо спасеніе. — Подобава прѣчее благочестиво и монасыте (калѣгирыте) да подстрижаш, който тѣ въ тоѣ (благоговѣйно) призоваватъ, сбѣз долженственното прѣвильно преглѣдваніе, дрѣгото же, който ще въ (стане) духовно да воспріемаш, постриженнаго: а който на свѣщенното достѣинство бывающыя, тако да испыткаш си долженъ, и на тѣхъ сѣщыте, да испытваш прилѣжно, каквѣто апостолски, и прѣ-